

ตามห่มุคณะ





นับแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๗ เป็นต้นมา คุณยายกับหลวงพ่อรัญมชโยได้นั่งเข้าที่ช่วยกันตามหุ่คณะที่จะมาร่วมสร้างบารมีกับท่าน ซึ่งไม่ว่าจะไปเกิด ณ แห่งหนตำบลใด ให้มาร่วมปฏิบัติธรรมสร้างบารมีด้วยกันให้มากที่สุด เพื่อให้งานเผยแผ่วิชชาธรรมกายไปทั่วโลกบรรลุผลสำเร็จ ครั้นถึงปี พ.ศ. ๒๕๐๙ หลวงพ่อก็ได้พาคุณเผด็จ ผ่องสวัสดิ์ มากราบคุณยาย

คุณเผด็จ หรือหลวงพ่อทัตตชีโว* (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกท่านสั้นๆ ว่าหลวงพ่อทัตตะ) หลวงพ่อรัญมชโยได้บรรยายบุคลิกลักษณะของหลวงพ่อทัตตะสมัยนั้นเอาไว้ว่า “ขอบใส่เสื้อลายสก๊อต กางเกงยีน บุคลิกเย็นชา เสียงดังมีอำนาจ ชนิดที่วู่วิ่งอยู่ได้ยินเสียงแล้วต้องหยุดทันที หุ่นสง่างาม handsome หลวงพ่อดังฉายาให้ว่า thoroughbred never gets fat ม้าศึกย่อมคึกคักเพราะไม่อ้วน”

หลวงพ่อทัตตะเป็นนิสิตรุ่นพี่ของหลวงพ่อรัญมชโย ขณะนั้นเพิ่งกลับจากการไปศึกษาต่อที่ประเทศออสเตรเลีย ทั้งสองท่านได้พบกันครั้งแรก เมื่อวันลอยกระทงของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตรงกับวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๙ งานนี้ ๔ ปี จึงจะจัดให้มี



ปัจจุบันดำรงสมณศักดิ์ที่พระราชภาวนาจารย์
รองเจ้าอาวาสวัดพระธรรมกาย

สักครั้งหนึ่ง เมื่อพบกันแล้ว หลวงพ่อทັตตะรู้สึกถูกชะตากับหลวงพ่อรัญมขโยเป็นอย่างมาก

หลวงพ่อัทตะเป็นรุ่นพี่ ท่านจึงเรียกหลวงพ่อรัญมขโยว่า “ไอน้อง” วันนั้นท่านชวน “ไอน้อง” ไปตีหมเหล่า แต่หลวงพ่อบุญเสธด้วยคำพูดสั้นๆ ว่า **“ผมไม่ตีหมเหล่า ผมถือศีล”**

คำว่า **“ถือศีล”** ส่งผลกระทบต่อจิตใจของหลวงพ่อัทตะอย่างรุนแรง และเป็นสาเหตุแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงต่อวิถีชีวิตของท่านในเวลาต่อมา

หลวงพ่อัทตะเคยศึกษาวิชาไสยศาสตร์มามาก เช่น วิชาหนึ่งเหินยว รูดไข ลูยไฟ เล่นแร่แปรธาตุ เป็นต้น ถึงกระนั้นก็ยังมีความสนใจเรื่องนรก สวรรค์ ท่านจึงอยากจะไปพบคุณยาย ซึ่งในกรณีหลังนี้ นอกจากหลวงพ่อรัญมขโยยังไม่ยอมพาไปทันทีแล้ว ท่านยังต้องแนะนำการปฏิบัติตัวให้หลวงพ่อัทตะอยู่เป็นเวลานานถึง ๓ เดือน เพื่อให้วางตัวได้อย่างถูกต้องเวลาอยู่ต่อหน้าคุณยาย

สมัยนั้นหลวงพ่อเรียกหลวงพ่อัทตะว่า “พี่เต็จ” ในการแนะนำ ท่านต้องคอยกำกับเรื่องกิริยาวาจา เช่น “พี่เต็จ คำพูดอย่างนี้คุณยายไม่ชอบ” “นังอย่างนี้คุณยายไม่ชอบ” หรือ “ลูกนัยน์ตาอย่างนี้ท่านไม่ชอบ” “บุคลิกเห็นชาชนิดที่ใครเรียกแล้วหันขวับมา



ทำตาเขียวพร้อมจะเอาเรื่องอย่างนี้ มีหวังโดนไล่ตั้งแต่วันแรก” หรือ ไม่ก็บอกว่าแบบไหนคุณยายชอบ

แม่หลวงพ่อก็คิดว่าได้แนะนำหลวงพ่อตัดตะจนเป็นที่พอใจแล้ว แต่สิ่งที่ไม่คาดคิดมาก่อนก็เกิดขึ้นจนได้ เพราะในวันแรกหลังจากที่ กราบคุณยายแล้ว หลวงพ่อตัดตะก็พูดขึ้นมาอย่างไม่มีปี่ไม่มีขลุ่ยว่า “ยาย ผมอยากจะลองเอาปรอทใส่มือยาย” หลวงพ่อได้ยินดังนั้น ก็สเกิดและแนะนำว่า “อย่างนี้ไม่ควร” ต้องอธิบายกันอยู่นาน ในที่สุดคุณยายจึงบอกให้ไปลองกับหลวงพ่อัมมชโยก่อน

ไม่เพียงแต่สิ่งที่คุณยายอัมมชโยแนะนำไว้ก่อนที่จะมาพบ คุณยายเท่านั้น ท่านยังถามคุณยายต่อไปอีกอย่างไม่ลังเลแม้แต่น้อย “ยาย คุณไชยบูลย์เขาว่า ยายพาไปดูนรกสวรรค์ได้จริงไหม?” คุณยายตอบอย่างมั่นใจว่า “จริง ยายเคยไปช่วยพ่อขึ้นจากนรกมาแล้ว” ถึงตอนนี้หลวงพ่อตัดตะมีความมั่นใจมากยิ่งขึ้น เพราะได้พบ คนจริงที่พยายามค้นหามาเป็นเวลานาน อย่างไรก็ตาม ท่านก็ยัง ไม่ยอมยุติคำถาม “แล้วอย่างผมจะไปดูได้ไหม?” คราวนี้คุณยายตอบ อย่างยืดยาวพร้อมทั้งให้กำลังใจว่า “คุณนะมีบุญมากอยู่แล้วถึงได้ มาถึงที่นี่ อย่างนี้ฝึกไม่นานหรอก”

เวลานั้นหัวใจของหลวงพ่อตัดตะเปี่ยมไปด้วยความปิติ เพราะคำพูดของคุณยายบ่งบอกโดยปริยายว่า รับท่านเป็นศิษย์แล้ว





วันนั้นทั้งวันหลวงพ่отัดตะจิ้งนั่งสมาธิรวดเดียว ๓ ชั่วโมงเป็นวันแรก เพื่อแสดงให้เห็นว่าท่านก็เอาจริงเหมือนกัน อย่างไรก็ตาม ในระหว่างเวลานี้ กิริยาอาการตลอดจนบุคลิกภาพของท่านก็ยังเป็นที่ขว้างขว้างตา ลูกศิษย์รุ่นพี่หลายคน พี่บางคนถึงกับบอกคุณยายว่า “อีตาคนนี้ รุ่ม ๆ ร่าม ๆ สกปรก พูดก็เสียงดังเอะอะ ยายอย่าไปรับเป็นลูกศิษย์เลย ไหลไปเถอะ” แต่คุณยายก็ยังคงรับหลวงพ่อตัดตะไว้เป็นศิษย์คนหนึ่ง ซึ่งภายหลังต่อมา เมื่อรู้ความจริงเรื่องนี้ ท่านถึงกับรำพึงด้วยความซาบซึ้งในความเมตตาของคุณยายที่มีต่อท่านเสมอมาว่า “โอ...คุณยายคงต้องใช้ความอดทนกับเรามากเหลือเกิน”

